Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (neljas koda)

26. jaanuar 2017 *

Apellatsioonkaebus — Dumping — Rakendusmäärus (EL) nr 501/2013 — Indoneesiast, Malaisiast, Sri Lankalt ja Tuneesiast lähetatud jalgrataste import — Hiinast pärit jalgrataste impordi suhtes kehtestatud lõpliku dumpinguvastase tollimaksu laiendamine kõnealusele impordile — Määrus (EÜ) nr 1225/2009 — Artikkel 13 — Meetmetest kõrvalehoidmine — Artikkel 18 — Koostöösoovimatus — Tõend — Kooskõlaliste kaudsete tõendite kogum — Vastuolulised põhjendused — Põhjenduse puudumine — Menetlusõiguste rikkumine

Liidetud kohtuasjades C-248/15 P, C-254/15 P ja C-260/15 P,

mille ese on kolm apellatsioonkaebust, mis on esitatud Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel vastavalt 27. mail, 29. mail ja 1. juunil 2015,

Maxcom Ltd, asukoht Plovdiv (Bulgaaria), esindajad: *avocat* L. Ruessmann ja *solicitor* J. Beck,

apellant,

teised menetlusosalised:

City Cycle Industries, asukoht Colombo (Sri Lanka), esindajad: *Rechtsanwalt* T. Müller-Ibold ja *avocat* F.-C. Laprévote,

hageja esimeses kohtuastmes,

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: S. Boelaert, hiljem H. Marcos Fraile ja B. Driessen, keda abistasid *Rechtsanwalt* R. Bierwagen ja *Rechtsanwalt* C. Hipp,

kostja esimeses kohtuastmes,

Euroopa Komisjon, esindajad: J.-F. Brakeland ja M. França,

menetlusse astuja esimeses kohtuastmes (C-248/15 P),

ja

Euroopa Komisjon, esindajad: J.-F. Brakeland ja M. França,

apellant,

teised menetlusosalised:

* * Kohtumenetluse keel: inglise.

City Cycle Industries, asukoht Colombo, esindajad: *Rechtsanwalt* T. Müller-Ibold ja *avocat* F.-C. Laprévote,

hageja esimeses kohtuastmes,

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: S. Boelaert, hiljem H. Marcos Fraile ja B. Driessen, keda abistasid *Rechtsanwalt* R. Bierwagen ja *Rechtsanwalt* C. Hipp,

kostja esimeses kohtuastmes,

Maxcom Ltd, asukoht Plovdiv (Bulgaaria), esindajad: *avocat* L. Ruessmann ja *solicitor* J. Beck,

menetlusse astuja esimeses kohtuastmes (C-254/15 P),

ja

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: S. Boelaert, hiljem H. Marcos Fraile ja M. B. Driessen, keda abistasid *Rechtsanwalt* R. Bierwagen ja *Rechtsanwalt* C. Hipp,

apellant,

teised menetlusosalised:

City Cycle Industries, asukoht Colombo, esindajad: *Rechtsanwalt* T. Müller-Ibold ja *avocat* F.-C. Laprévote,

hageja esimeses kohtuastmes,

Euroopa Komisjon, esindajad: J.-F. Brakeland ja M. França,

menetlusse astuja esimeses kohtuastmes,

Maxcom Ltd, asukoht Plovdiv, esindaja: *avocat* L. Ruessmann ja *solicitor* J. Beck,

menetlusse astuja esimeses kohtuastmes (C-260/15 P),

EUROOPA KOHUS (neljas koda)

koosseisus: koja president T. von Danwitz, kohtunikud E. Juhász, C. Vajda, K. Jürimäe (ettekandja) ja C. Lycourgos,

kohtujurist: P. Mengozzi,

kohtusekretär: ametnik V. Giacobbo-Peyronnel,

arvestades kirjalikus menetluses ja 2. juuni 2016. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 22. septembri 2016. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Apellatsioonkaebustes paluvad Maxcom Ltd, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjon tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 19. märtsi 2015. aasta otsuse kohtuasjas City Cycle Industries *vs.* nõukogu (T-413/13, ei avaldata, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“, EU:T:2015:164), millega Üldkohus tühistas nõukogu 29. mai 2013. aasta rakendusmääruse (EL) nr 501/2013, millega laiendatakse Hiina Rahvavabariigist pärit jalgrataste impordi suhtes määrusega (EL) nr 990/2011 kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu Indoneesiast, Malaisiast, Sri Lankalt ja Tuneesiast lähetatud jalgrataste impordile olenemata sellest, kas päritolumaana on deklareeritud Indoneesia, Malaisia, Sri Lanka või Tuneesia või mitte (ELT 2013, L 153, lk 1, edaspidi „vaidlusaluse määruse“) artikli 1 lõiked 1 ja 3 City Cycle Industries't (edaspidi „City Cycle“) puudutavas osas.

Õiguslik raamistik

2 Euroopa Liidu poolt dumpinguvastaste meetmete kohaldamist reguleeris põhikohtuasjas tähtsust omaval ajavahemikul nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009, L 343, lk 51, parandus ELT 2010, L 7, lk 22) (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsember 2012. aasta määrusega (EL) nr 1168/2012 (ELT 2012, L 344, lk 1), edaspidi „algmäärus“).

3 Määruse artikkel 13 „Kõrvalehoidmine“ oli sõnastatud järgmiselt:

„1. Käesoleva määruse alusel kehtestatud dumpinguvastaseid tollimakse võib laiendada kolmandatest riikidest pärineva samasuguse toote või sellega võrreldes väheseid muudatusi sisaldava toote impordile või vähesel määral muudetud samasuguse toote impordile riigist, kus meetmeid kohaldatakse, või selle toote osade impordile, kui esineb kehtivatest meetmetest kõrvalehoidmine. Kui toimub kehtivatest meetmetest kõrvalehoidmine, võib dumpinguvastaseid tollimakse, mis ei ületa artikli 9 lõike 5 kohaselt kehtestatud tasakaalustavat jääktollimaksu, laiendada neid meetmeid kohaldava riigi äriühingutest pärinevale impordile, mille toodete suhtes kohaldatakse individuaalseid tollimaksumäärasid. Kõrvalehoidmiseks loetakse kolmandate riikide ja ühenduse või riigi, kus meetmeid kohaldatakse, üksikute äriühingute ja ühenduse vahelise kaubandusstruktuuri muutust, mis tuleneb tavast, protsessist või toimingust, millel ei ole piisavat nõuetekohast põhjendust või majanduslikku õigustust peale tollimaksu kehtestamise, ja kui on tõendeid kahju kohta või selle kohta, et tollimaksu parandav mõju on samasuguse toote hindade ja/või koguste tõttu ohustatud ning et dumping esineb seoses samasuguste või sarnaste toodete puhul varem kindlaksmääratud normaalväärtustega, vajaduse korral artikli 2 sätete kohaselt.

Esimeses lõigus nimetatud tava, protsess või toiming sisaldab muu hulgas asjaomase toote mõningast muutmist, et seda saaks liigitada tollikoodide alla, mille suhtes tavaliselt meetmeid ei kohaldata, kui muudatused ei muuda toote põhiomadusi, toote lähetamist läbi kolmandate riikide, kus meetmeid kohaldatakse, eksportijate või tootjate müügistruktuuri ja -kanalite ümberkorraldamist riigis, kus meetmeid kohaldatakse, et lõpuks ekspordiksid nende tooteid ühendusse tootjad, kelle toodete suhtes kohaldatakse individuaalseid tollimaksumäärasid, mis on väiksemad kui tollimaks, mida tootjate toodete suhtes kohaldatakse ja lõikes 2 märgitud asjaoludel toimuvat osade kokkupanemist ühenduses või kolmandas riigis.

2. Ühenduses või kolmandas riigis toimuvat kokkupanekut käsitletakse kehtivatest meetmetest kõrvalehoidmisena, kui:

a) tegevus algas või laienes oluliselt alates dumpinguvastase uurimise algatamisest või vahetult enne seda ning vaatlusalused tooteosad pärinevad riigist, mille suhtes meetmeid kohaldatakse, ja

b) kõnealused osad moodustavad vähemalt 60% kokkupandava toote osade koguväärtusest, kusjuures kõrvalehoidmisena ei käsitleta juhtumeid, mille puhul kokkupanemise või valmistamise ajal sissetoodud osadele lisandunud väärtus moodustab üle 25% tootmiskuludest, ja

c) tollimaksu parandav mõju on ohustatud kokkupandava samasuguse toote hindade ja/või koguste osas ning kui on tõendeid dumpingu esinemise kohta seoses samasuguse või sarnase toote puhul varem kindlaksmääratud normaalväärtustega.

3. Uurimised algatatakse käesoleva artikli kohaselt komisjoni algatusel või liikmesriigi või huvitatud isikute taotlusel, kui on olemas piisavalt tõendeid lõikes 1 sätestatud asjaolude kohta. Uurimised algatatakse pärast nõuandekomiteega konsulteerimist komisjoni määrusega, millega võib anda tolliasutustele ka korralduse nõuda impordi registreerimist artikli 14 lõike 5 kohaselt või nõuda tagatisi. Uurimisi toimetab komisjon, keda võivad abistada tolliasutused, ning see viiakse lõpule üheksa kuu jooksul. Kui lõplikult tuvastatud faktid õigustavad meetmete kohaldamisala laiendamist, teeb seda nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal pärast konsulteerimist nõuandekomiteega. Nõukogu võtab ettepaneku vastu, kui ta ei otsusta ettepanekut lihthäälteenamusega tagasi lükata ühe kuu jooksul pärast selle esitamist komisjoni osapoolt. Laiendamine jõustub kuupäevast, mil artikli 14 lõike 5 kohaselt kehtestati registreerimise nõue või hakati nõudma tagatisi. Käesoleva määruse asjakohaseid menetlussätteid, mis käsitlevad uurimiste algatamist ja läbiviimist, kohaldatakse käesoleva artikli alusel.

4. Importi ei pea artikli 14 lõike 5 kohaselt registreerima ja nende suhtes ei kohaldata meetmeid, kui nendega kauplevad äriühingud, mis saavad tollimaksuvabastusi. Tollimaksust vabastamise taotlusi, millele on lisatud tõendid, esitatakse uurimise algatamist käsitleva komisjoni määrusega kehtestatud tähtaja jooksul. Kui meetmetest kõrvalehoidmise tava, protsess või toiming toimub väljaspool ühendust, võib vabastuse anda asjaomase toote tootjatele, kes tõestavad, et nad ei ole seotud ühegi tootjaga, kelle suhtes kohaldatakse meetmeid, ja kelle osas on leitud, et nad ei ole seotud käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 määratletud meetmetest kõrvalehoidmisega. Kui meetmetest kõrvalehoidmise tava, protsess või toiming toimub ühenduses, võib vabastuse anda importijatele, kes tõestavad, et nad ei ole seotud tootjatega, kelle suhtes neid meetmeid kohaldatakse.

Neid vabastusi antakse komisjoni otsustega pärast konsulteerimist nõuandekomiteega või meetmeid kehtestava nõukogu otsusega ning need jäävad kehtima nendes sätestatud ajavahemikuks ja nendes sätestatud tingimustel.

[…]“

4 Määruse artiklis 18 oli sätestatud:

„1. Kui mõni huvitatud isik ei võimalda juurdepääsu vajalikule teabele või ei esita vajalikku teavet käesolevas määruses ette nähtud tähtaegade jooksul või märkimisväärselt takistab uurimist, siis võib nii negatiivsed kui ka positiivsed esialgsed ja lõplikud järeldused teha kättesaadavate faktide põhjal.

[…]

6. Kui huvitatud isik ei tee koostööd või teeb koostööd osaliselt ning kõnealust asjakohast teavet seetõttu ei anta, võib tulemus olla kõnealusele isikule vähem soodne kui koostöö puhul.“

Vaidluste taust ja vaidlusalune määrus

5 Vaidluse taust on esitatud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 1–28. Käesolevast menetlusest lähtudes võib selle kokku võtta järgmiselt.

6 Euroopa Jalgrattatootjate Ühendus (European Bicycle Manufacturers Association – EBMA) esitas 14. augustil 2012 kolme liidu jalgrattatootja nimel komisjonile taotluse uurida Indoneesiast, Malaisiast, Sri Lankalt või Tuneesiast pärit jalgrataste impordil võimalikku kõrvalehoidmist nõukogu 3. oktoobri 2011. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 990/2011, millega pärast aegumise läbivaatamist vastavalt määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 11 lõikele 2 kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit jalgrataste impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT 2011, L 261, lk 2), kehtestatud dumpinguvastastest meetmetest.

7 Komisjon võttis 25. septembril 2012 vastu määruse (EL) nr 875/2012, millega algatatakse uurimine seoses võimaliku kõrvalehoidmisega Indoneesiast, Malaisiast, Sri Lankast ja Tuneesiast saadetud jalgrataste impordi suhtes nõukogu rakendusmäärusega nr 990/2011 kehtestatud dumpinguvastastest meetmetest, olenemata sellest, kas jalgrattad on deklareeritud Indoneesiast, Malaisiast, Sri Lankast ja Tuneesiast pärinevana või mitte, ning kehtestatakse kõnealuse impordi suhtes registreerimisnõue (ELT 2012, L 258, lk 21).

8 Komisjon teavitas 26. septembril 2012 City Cycle'it, kes on Sri Lankas asutatud äriühing, kes ekspordib jalgrattaid liitu, uurimise algatamisest ja edastas talle algmääruse artikli 13 lõike 4 alusel dumpinguvastasest tollimaksust vabastamise taotluse vormi. City Cycle'il paluti selle vormi kohta vastus anda hiljemalt 2. novembriks 2012. Viimane esitas oma vastuse komisjonile 30. oktoobril 2012.

9 Komisjon tegi 21. jaanuaril 2013 kontrollkäigu City Cycle'i tegevuskohta.

10 Komisjon teavitas 31. jaanuaril 2013 City Cycle'it oma kavatsusest kohaldada tema suhtes algmääruse artiklit 18.

11 Komisjon saatis 21. märtsil 2013 City Cycle'ile ning Sri Lanka ja Hiina ametiasutustele üldise teabe avalikustamise dokumendi, milles esitas oma järeldused seoses lähetamise ja osade kokkupanekuga ning andis teada oma kavatsusest teha ettepanek laiendada Hiina päritolu jalgrataste impordi suhtes kehtestatud dumpinguvastaseid meetmeid Sri Lankast pärit impordile. Selles dokumendis lükkas komisjon samuti tagasi City Cycle'i esitatud tollimaksust vabastamise taotluse.

12 Nõukogu võttis 29. mail 2013 vastu vaidlusaluse määruse.

13 Selle määruse põhjendustes 35–42 märkis nõukogu sisuliselt, et mis puutub Sri Lanka äriühingute koostöövalmidusse, siis algmääruse artikli 13 lõike 4 alusel tollimaksust vabastamise taotluse esitanud kuuest Sri Lanka äriühingust ainult kolme saab lugeda koostööd teinuks. Kuna neist kolmest äriühingust üks võttis tollimaksust vabastamise taotluse tagasi ja kaks ülejäänut ei teinud piisavalt koostööd, siis tehti järeldused vastavalt algmääruse artiklile 18 kättesaadavate faktide põhjal.

14 Selle määruse põhjenduses 58 nentis nõukogu Sri Lanka ja liidu vahelise kaubandusstruktuuri muutust algmääruse artikli 13 lõike 1 tähenduses.

15 Vaidlusaluse määruse põhjendustes 77–82 uuris nõukogu seda viidatud kolmanda riigi ja liidu vahelise kaubandusstruktuuri muutuse tinginud kõrvalehoidmise laadi.

16 Lähetamise kohta on selle määruse põhjendustes 77–79 märgitud:

„(77) Esialgu koostööd teinud Sri Lanka äriühingute eksport moodustas aruandeperioodil 69% Sri Lanka kogueksportidist liitu. Kuuest esialgu koostööd teinud äriühingust kolme puhul ei tuvastatud uurimisel lähetamistoiminguid. Ülejäänud [liitu suunatud] ekspordi puhul ei tehtud koostööd, nagu on selgitatud põhjendustes 35–42.

(78) Võttes arvesse põhjenduses 58 osutatud Sri Lanka ja liidu vahelise kaubandusstruktuuri muutust algmääruse artikli 13 lõike 1 tähenduses ning asjaolu, et mitte kõik Sri Lanka tootjad ja eksportijad ei andnud endast teada ja/või ei teinud koostööd, saab kinnitada, et nende tootjate ja eksportijate eksport toimus lähetamise raames.

(79) Seega on leidnud kinnitust HRV päritoluga toodete lähetamine Sri Lanka kaudu.“

17 Kõnealuse määruse põhjendustes 81 ja 82 märkis nõukogu, et ei ole tõendatud, et oleks toimunud kokkupanek algmääruse artikli 13 lõike 2 tähenduses.

18 Selle määruse põhjendustes 92, 96 ja 110 nentis nõukogu esiteks, et puudub muu põhjendus või majanduslik õigustus peale kavatsuse hoida kõrvale kehtivatest dumpinguvastastest meetmetest, tõdes teiseks, et nende meetmete parandavat mõju nõrgestatakse, ja kolmandaks tuvastas varem kindlaks määratud normaalväärtusega võrdluse alusel dumpingu esinemise.

19 Neid asjaolusid arvestades tuvastas nõukogu vaidlusaluse määruse põhjenduses 115 algmääruse artikli 13 lõike 1 tähenduses kõrvalehoidmise Sri Lanka kaudu lähetamise teel.

20 Vastavalt vaidlusaluse määruse artikli 1 lõikele 1 laiendati rakendusmääruse nr 990/2011 artikli 1 lõikes 2 ette nähtud 48,5% suurust lõplikku dumpinguvastast tollimaksu Sri Lankast lähetatud jalgrataste impordile, olenemata sellest, kas see riik on päritolumaana deklareeritud või mitte. Selle määruse artikli 1 lõikes 3 on ette nähtud, et laiendatud tollimaks nõutakse sisse määruse nr 875/2012 kohaselt registreeritud impordilt.

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

21 City Cycle esitas 9. augustil 2013 Üldkohtu kantseleisse hagiavalduse, milles palus tühistada vaidlusaluse määruse artikli 1 lõiked 1 ja 3 teda puudutavas osas.

22 Üldkohtu kantseleisse saabunud eraldi dokumendiga esitas City Cycle taotluse, et kohtuasjas tehtaks otsus Üldkohtu kodukorra (selles kohtus menetluse toimumise ajal kehtinud redaktsioonis) artiklis 76a ette nähtud kiirendatud menetluses. Taotlus lahendada asi kiirendatud menetluses rahuldati Üldkohtu seitsmenda koja 8. oktoobri 2013. aasta otsusega.

23 Üldkohtu kantseleisse 17. oktoobril 2013 saabunud dokumendiga palus komisjon luba astuda menetlusse nõukogu nõuete toetuseks. Üldkohtu seitsmenda koja president rahuldas komisjoni menetlusse astumise avalduse 11. novembri 2013. aasta määrusega. Siiski ei antud komisjonile Üldkohtu kodukorra (selles kohtus menetluse toimumise ajal kehtinud redaktsioonis) artikli 76a lõike 2 teisele lõigule tuginedes luba esitada menetlusse astuja seisukohad.

24 Üldkohtu kantseleisse 19. märtsil 2014 saabunud dokumendiga palus Maxcom luba astuda menetlusse nõukogu nõuete toetuseks. Üldkohtu seitsmes koda rahuldas selle avalduse 16. juulil 2014.

25 Komisjon esitas 25. juunil 2014 taotluse, et tal lubataks Üldkohtu kodukorra (selles kohtus menetluse toimumise ajal kehtinud redaktsioonis) artikli 64 alusel esitada menetlusse astuja seisukohad. Üldkohus jättis selle taotluse rahuldamata.

26 City Cycle esitas oma tühistamishagi põhjendamiseks viis väidet. Esimene väide käsitles algmääruse artikli 13 lõike 1 ja artikli 18 lõike 1 rikkumist. Selle väite esimeses osas vaidlustas City Cycle nõukogu järelduse, et kaubandusstruktuur oli muutunud. Teises väiteosas seadis City Cycle kahtluse alla eelkõige vaidlusaluse määruse põhjenduses 78 esitatud nõukogu järelduse, et tegeleti lähetamisega. Teine väide käsitles algmääruse artikli 18, proportsionaalsuse põhimõtte ja põhjendamiskohustuse rikkumist. Sellega vaidlustati nõukogu kaalutlused, mis puudutasid City Cycle'i koostöövalmiduse puudumist.

Kolmas väide käsitles hoolsuse ja hea halduse põhimõtte ning algmääruse artikli 18 lõike 4 ja City Cycle'i kaitseõiguste rikkumist. Selle eesmärk oli tõendada, et esiteks ei teatanud nõukogu City Cycle'ile nõuetekohaselt, et kavatseb jätta tollimaksust vabastamise taotluse rahuldamata, ning teiseks ei võimaldanud nõukogu City Cycle'il täielikult toimikuga tutvuda. Neljanda väite kohaselt rikuti võrdse kohtlemise põhimõtet. City Cycle'i väitel koheldi teda ühe temaga sama ärimudelit kasutava konkurendiga võrreldes diskrimineerivalt. Viies väide käsitles algmääruse artikli 13 lõike 1 ja võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumist. See väide oli suunatud nõukogu nende kaalutluste vastu, mis käsitlesid dumpingu esinemist.

27 Komisjon omakorda vaidlustas Üldkohtu istungil hagi kui terviku vastuvõetavuse, väites, et City Cycle ei ole Sri Lanka tootja ega eksportija, vaid lihtsalt kohalik teenuseosutaja, kes tegutseb Hiina ettevõtja eest.

28 Üldkohus lükkas vaidlustatud kohtuotsuses tagasi komisjoni argumendid hagi vastuvõetavuse küsimuses. Sisulisest küljest lükkas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuses põhjendamatuse tõttu tagasi esimese väite esimese osa ning teise, kolmanda, neljanda ja viienda väite, mille City Cycle oli esitanud oma hagiavalduse põhjendamiseks.

29 Seevastu nõustus ta esimese väite teise osaga. Selle väiteosa põhjendamiseks oli City Cycle esitanud eelkõige esimese argumendi, mille kohaselt sisalduvat vaidlusaluse määruse põhjenduses 78 hindamisviga. Seoses sellega analüüsis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 82–97 esiteks andmeid, mille City Cycle oli esitanud uurimise käigus. Ta tegi järelduse, et neile andmetele tuginedes ei olnud võimalik tõendada, et apellant oli tõepoolest Sri Lanka päritolu jalgrattaeksportija või et ta vastas algmääruse artikli 13 lõikes 2 ette nähtud kriteeriumidele.

30 Teiseks otsustas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 98, et nõukogul ei olnud pealegi mingeid kaudseid tõendeid, järeldamaks vaidlusaluse määruse punktis 78 õiguspäraselt, et City Cycle tegeles lähetamisega.

31 Kolmandaks märkis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 99, et tõepoolest ei ole võimalik välistada, et kõigi nende tavade, protsesside või toimingute hulgast, millel puudub piisav nõuetekohane põhjendus või majanduslik õigustus peale esialgse dumpinguvastase tollimaksu kehtestamise algmääruse artikli 13 lõike 1 teise lõigu tähenduses, kasutas City Cycle lähetamist. Üldkohtu arvates ei võimaldanud siiski asjaolu, et City Cycle ei suutnud tõendada, et ta on tõepoolest Sri Lanka jalgrattatootja või et ta vastab algmääruse artikli 13 lõikes 2 sätestatud kriteeriumidele, nõukogul teha kaudset järeldust, et City Cycle tegeles lähetamisega, kuivõrd selline võimalus ei tulene kuidagi algmäärusest või kohtupraktikast.

32 Seetõttu nõustus Üldkohus esimese väite teise osaga ega pidanud vajalikuks käsitleda teisi City Cycle'i esitatud argumente.

33 Sellest tulenevalt tühistas Üldkohus vaidlusaluse määruse artikli 1 lõiked 1 ja 3 City Cycle'it puudutavas osas.

Poolte nõuded ja menetlus Euroopa Kohtus

34 Maxcom palub kohtuasjas C-248/15 P esitatud apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul:

— tühistada vaidlustatud kohtuotsus osas, mis käsitleb esimese väite teist osa;

— lükata täies ulatuses tagasi City Cycle'i esimene väide Üldkohtus ja

— mõista City Cycle'ilt välja Maxcomi kohtukulud seoses apellatsioonkaebuse läbivaatamisega ja menetlusse astumisega Üldkohtus.

35 Komisjon palub kohtuasjas C-254/15 P esitatud apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul:

— tühistada vaidlustatud kohtuotsus, jätta esimeses kohtuastmes esitatud hagi rahuldamata ja mõista kohtukulud välja City Cycle'ilt ning

— teise võimalusena saata asi tagasi Üldkohtule uuesti läbivaatamiseks ja jätta otsuse tegemine mõlema kohtuastme kohtukulude kandmise kohta edaspidiseks.

36 Apellatsioonkaebuses kohtuasjas C-260/15 P palub nõukogu Euroopa Kohtul:

— tühistada vaidlustatud kohtuotsus, jätta esimeses kohtuastmes esitatud hagi rahuldamata ja mõista nõukogu mõlema kohtuastme kohtukulud välja City Cycle'ilt ning

— teise võimalusena saata asi tagasi Üldkohtule uuesti läbivaatamiseks ja jätta otsuse tegemine mõlema kohtuastme kohtukulude kandmise kohta edaspidiseks.

37 Liidetud kohtuasjades C-248/15 P, C-254/15 P ja C-260/15 P esitatud vastustes apellatsioonkaebustele palub City Cycle Euroopa Kohtul:

— jätta vaidlustatud kohtuotsuse peale esitatud apellatsioonkaebused täies ulatuses rahuldamata;

— teise võimalusena osaliselt tühistada vaidlusaluse määruse artikli 1 lõiked 1 ja 3 osas, milles nende sätetega laiendatakse Hiina päritolu jalgrataste impordile kehtestatud dumpinguvastane tollimaks City Cycle'ile ja jäetakse rahuldamata tema esitatud tollimaksust vabastamise taotlus;

— mõista City Cycle'i mõlema kohtuastme kohtukulud välja Maxcomilt, nõukogult ja komisjonilt ning

— võtta kõik muud meetmed, mida Euroopa Kohus peab kohaseks.

38 Euroopa Kohtu presidendi 4. augusti 2015. aasta otsusega liideti kohtuasjad C-248/15 P, C-254/15 P ja C-260/15 P kirjalikuks ja suuliseks menetlemiseks ning kohtuotsuse tegemiseks.

Apellatsioonkaebused

39 Maxcomi, nõukogu ja komisjoni esitatud väited kattuvad suures osas ja need võib sisuliselt jagada nelja rühma.

40 Esiteks väidab komisjon, et Üldkohus rikkus õigusnormi sellega, et jättis andmata hinnangu City Cycle'i esitatud hagi vastuvõetavusele. Teiseks väidavad Maxcom, nõukogu ja komisjon sisuliselt, et Üldkohus rikkus algmääruse artikli 13 lõike 1 kohaldamisel mitmel puhul õigusnorme. Kolmandaks väidavad komisjon ja nõukogu, et vaidlustatud kohtuotsus on põhjendatud puudulikult ja vastuoluliselt. Samuti väidab nõukogu, et Üldkohus moonutas talle hindamiseks esitatud faktilisi asjaolusid. Neljandaks väidab komisjon, et Üldkohus rikkus tema menetlusõigusi.

Väide, et Üldkohus rikkus hagi vastuvõetavusele hinnangu andmata jätmisega õigusnormi

Poolte argumendid

41 Komisjon heidab Üldkohtule ette seda, et viimane ei käsitlenud hagi vastuvõetavuse küsimust, sest vastuseks komisjoni poolt kohtuistungil esitatud argumentidele Üldkohus üksnes esiteks tõdes vaidlustatud kohtuotsuse punktis 43, et komisjonil kui menetlusse astujal ei ole õigust tugineda läbivaatamist takistava asjaoluna hagi vastuvõetamatusele, teiseks märkis selle kohtuotsuse punktis 44, et väide esitati kohtumenetluse väga hilises etapis, ja kolmandaks nentis samas punktis, et komisjon esitas ainult oletusi ilma tõenditeta.

42 Esiteks on komisjon seisukohal, et Üldkohtu otsus mitte analüüsida hagi vastuvõetavust on vastuolus Euroopa Kohtu praktikaga, mille kohaselt peab liidu kohus käsitlema vastuvõetamatust omal algatusel. Teiseks sai komisjon vastuvõetamatuse vastuväite esitada alles kohtuistungil selle tõttu, et Üldkohus otsustas mitte lubada tal esitada menetlusse astuja seisukohti. Kolmandaks rõhutab komisjon, et Üldkohus pidanuks toimiku materjalide põhjal teadma, et City Cycle ei tõendanud, et ta on jalgrattatootja või -eksportija.

43 City Cycle vaidleb komisjoni argumentidele vastu.

Euroopa Kohtu hinnang

44 Olgu öeldud, et kõigepealt märkis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 42 ja 43, et kuna esiteks on komisjon astunud menetlusse nõukogu nõuete toetuseks ja teiseks ei ole ta esitanud nõuet jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, siis ei ole tal õigust tugineda vastuvõetamatusest tulenevale läbivaatamist takistavale asjaolule ning Üldkohus ei ole kohustatud seda käsitlema. Järgimiseks tõdes Üldkohus selle kohtuotsuse punktis 44, et komisjon esitas selles küsimuses pelki oletusi. Lõpuks märkis Üldkohus samas punktis, et need oletused esitati menetluse väga hilises etapis.

45 Vastupidi komisjoni väitele ei jätnud Üldkohus niisiis hagi vastuvõetavuse küsimuse üle otsustamata. Ta analüüsis komisjoni argumente, mille kohaselt City Cycle ei ole Sri Lanka tootja ega eksportija, vaid hoopis kohalik teenuseosutaja, kes tegutseb Hiina ettevõtja eest. Analüüsi tulemusel tõdes Üldkohus, et need kohtuistungil esitatud argumendid ei põhine ühelgi uuel tõendil City Cycle'i ja asjaomase Hiina ettevõtja vahelise suhte kohta ning et seega on tegemist lihtsalt oletustega. Seetõttu lükkas ta komisjoni esitatud läbivaatamist takistava asjaolu tagasi.

46 Niisiis ei saa olla seisukohal, et Üldkohus rikkus õigusnormi sellega, et jättis tühistamishagi vastuvõetavuse küsimuse üle otsustamata. Sellest järeldub, et käesolev väide tuleb põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Väited, mis tuginevad õigusnormi rikkumistele algmääruse artikli 13 lõike 1 kohaldamisel

Poolte argumendid

47 Teine väiterühm on suunatud vaidlustatud kohtuotsuse punktide 98 ja 99 vastu. Sisuliselt leiavad Maxcom, nõukogu ja komisjon, et neis punktides on rikutud õigusnorme, kuna Üldkohus ei ole õigesti kohaldanud algmääruse artikli 13 lõiget 1.

48 Esmalt heidavad Maxcom ja komisjon Üldkohtule ette, et Üldkohus otsustas, et nõukogu ei saanud järeldada City Cycle'i poolt lähetamisega tegelemist tuvastuse põhjal, et viimati nimetatu ei ole tegelikult Sri Lanka jalgrattatootja ega tegele kokkupanekuga, mis ületab algmääruse artikli 13 lõikes 2 sätestatud piirmäärasid. Esiteks leiab Maxcom, et arvestades käesoleva kohtuasja asjaolusid, mispuhul

City Cycle importis Hiina päritolu osi ning eksportis jalgrattaid liitu, tõendamata, et tema on tootja või et tegemist on kokkupanekuga, mis ületab selle määruse artikli 13 lõikes 2 sätestatud piirmäärasid, on võimalik järeldada, et tegeleti lähetamisega. Teiseks on Maxcom seisukohal, et Üldkohus „premeeris“ City Cycle'it mittetäieliku, vastuolulise ja kontrollimatu teabe esitamise eest. Kolmandaks väidab Maxcom, et Üldkohtu hinnang on vastuolus nii algmääruse eesmärgiga kui ka Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikaga, mille kohaselt on dumpinguvastase uurimisega tegelevatel ning dumpinguvastaseid meetmeid kehtestavatel liidu institutsioonidel (edaspidi „liidu institutsioonid“) selle uurimise raames ulatuslik kaalutlusõigus.

49 Teisena väidavad nõukogu ja komisjon, et Üldkohus eksis, nõudes liidu institutsioonidelt, et need tõendaksid, et uurimisaluse riigi iga eksportiv tootja tegeleb lähetamisega, ning et Üldkohus pööras seega tõendamiskoormise ümber. Esiteks kehtestab algmääruse artikli 13 lõige 1 liidu institutsioonidele kohustuse viia läbi analüüs riigi, mitte üksikute eksportijate tasandil, sest viimati mainitud analüüs on eksportivate tootjate ülesanne. Teiseks võtaks selline tõlgendus algmääruse artikli 13 lõikelt 4 igasuguse tähenduse. Kolmandaks ajas Üldkohus kõrvalehoidmise mõiste segi selle mõiste ühe ilminguga, nimelt lähetamisega. Neljandaks on nõue, et lähetamine tuleb tuvastada konkreetse ettevõtja tasandil, vastuolus Euroopa Kohtu praktikaga, mille kohaselt on liidu institutsioonidel kõrvalehoidmise tuvastamisel lai kaalutlusõigus. Viiendaks kasutas Üldkohus talle esitatud eri tühistamisväidete hindamisel kõrvalehoidmise mõiste ilmselgelt vastuolulisi tõlgendusi.

50 Kolmandana väidavad Maxcom, nõukogu ja komisjon, et isegi kui nõukogu tuvastas ekslikult, et tegemist on lähetamisega, ei ole vaidlusaluse määruse tühistamine sellest hoolimata põhjendatud. Nimelt saab Maxcomi väitel Euroopa kohtu väljakujunenud praktikat arvestades asjaomase õigusakti tühistamist õigusnormi rikkumisega põhjendada ainult siis, kui selle rikkumise puudumise korral olnuks igakülgse hindamise tulemus teistsugune. Lisaks tuletavad nõukogu ja komisjon meelde, et vaidlustatud kohtuotsus seab kahtluse alla kõnealuse määruse põhjenduse 78, milles nõukogu nentis, et kuna mitte kõik jalgrataste Sri Lanka eksportivad tootjad ei andnud endast teada ega teinud koostööd, siis saab nende eksportivate tootjate ekspordi panna lähetamise arvele. Sellest põhjendusest tuleneb niisiis, et Sri Lanka kaudu lähetamist ei tuvastatud ainuüksi järelduse põhjal, et seda kasutas City Cycle. Seega väidab komisjon, et isegi kui nõukogu rikkus õigusnormi sellega, et kinnitas City Cycle'i seotust lähetamisega, oli tal õigus teiste Sri Lanka eksportivate tootjate kohta käivate tõendite alusel ning kaubandusstruktuuri muutust arvestades otsustada, et Sri Lankas tegeleti lähetamisega.

51 City Cycle vaidleb nende argumentide vastuvõetavusele vastu, kuna need seavad kahtluse alla Üldkohtu järelduse, et tema poolt lähetamisega tegelemise kohta puuduvad piisavad tõendid, ning on seega seotud faktiliste asjaolude hindamisega. City Cycle vaidleb neile argumentidele vastu ka sisuliselt.

Euroopa Kohtu hinnang

– Vastuvõetavus

52 Olgu meenutatud, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt ei ole Euroopa Kohus pädev tuvastama fakte ega üldjuhul hindama tõendeid, millele Üldkohus on nende faktide tuvastamisel tuginenud. Kui asjaomased tõendid on kogutud nõuetekohaselt ning kui on järgitud õiguse üldpõhimõtteid ning tõendamiskoormist ja tõendite kogumist puudutavaid menetlusnorme, on nimelt üksnes Üldkohus pädev hindama talle esitatud tõendite tõenduslikku väärtust. Sellise hinnangu andmine ei ole seega iseenesest õigusküsimus, mida Euroopa Kohus saaks kontrollida, välja arvatud juhul, kui tegemist on tõendite moonutamisega.

53 Siiski on tõendeid käsitlevate eeskirjade väidetav eiramine õigusküsimus, mis on apellatsiooniastmes vastuvõetav (kohtuotsus, 10.7.2008, Bertelsmann ja Sony Corporation of America *vs.* Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, punkt 44).

54 Sisuliselt heidavad Maxcom, nõukogu ja komisjon käsitlusel oleva väiterühma toetuseks esitatud argumentidega Üldkohtule ette, et viimane eiras õigusnorme, mis käsitlevad tõendamiskoormist ja tõendatuse taset, mis on nõutav algmääruse artikli 13 lõike 1 tähenduses kõrvalehoidmise esinemise tõendamiseks. Seega ei saa nõustuda City Cycle'i väitega, et käesolev väiterühm on vastuvõetamatu.

– Sisulised küsimused

i) Sissejuhatavad märkused

55 Käesoleva väiterühma raames esitatud Maxcomi, nõukogu ja komisjoni väited puudutavad kõik tõendamiskoormise küsimust ja seda, milline on nõutav tõendatuse tase kõrvalehoidmise puhul, juhul kui osa asjaomastest eksportivatest tootjatest uurimisel koostööd teinud ei ole või ei ole seda teinud piisavalt.

56 Seoses sellega tuleb kõigepealt meelde tuletada, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt on liidu institutsioonidel ühise kaubanduspoliitika ja iseäranis kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas ulatuslik kaalutlusõigus nende majanduslike, poliitiliste ja õiguslike olukordade keerulisuse tõttu, mida nad peavad analüüsima. Niisiis peab kohtu kontroll seoses nende hinnangutega piirduma kontrolliga menetlusnormide järgimise üle, vaidlustatud valiku tegemiseks valitud faktiliste asjaolude sisulise paikapidavuse üle, ilmse hindamisvea puudumise üle nende faktiliste asjaolude hindamisel või võimu kuritarvitamise puudumise üle (vt kohtuotsus, 16.2.2012, nõukogu ja komisjon *vs.* Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, punkt 63 ja seal viidatud kohtupraktika).

57 Mis järgmiseks puudutab tõendamiskoormist meetmetest kõrvalehoidmise puhul, siis saab tuvastada dumpinguvastastest meetmetest kõrvalehoidmise algmääruse artikli 13 lõike 1 tähenduses, kui on täidetud neli tingimust. Esiteks peab esinema kolmandate riikide ja liidu või riigi, kus meetmeid kohaldatakse, üksikute äriühingute ja liidu vahelise kaubandusstruktuuri muutus. Teiseks peab see muutus tulenema tavast, protsessist või toimingust, mille puhul ei esine ühtki muud piisavat nõuetekohast põhjendust või majanduslikku õigustust peale tollimaksu kehtestamise. Kolmandaks peab olema tõendeid selle kohta, et liidu tootmisharule on põhjustatud kahju või dumpinguvastase tollimaksu parandav mõju on ohustatud. Neljandaks peab olema tõendeid dumpingu esinemise kohta.

58 Selle määruse artikli 13 lõike 3 kohaselt peab komisjon algatama uurimise tõendite alusel, millest võib esmapilgul järeldada kõrvalehoidmist. Vastavalt Euroopa Kohtu praktikale kehtestab see säte põhimõtte, mille kohaselt kõrvalehoidmise osas lasub tõendamiskoormis liidu institutsioonidel (vt selle kohta kohtuotsus, 4.9.2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punkt 35).

59 Lisaks nähtub algmääruse artikli 13 sõnastusest ja ülesehitusest, et kõrvalehoidmise esinemise tuvastamiseks peavad need institutsioonid läbi viima igakülgse analüüsi, milles käsitletakse kõrvalehoidmise kui terviku uurimisega hõlmatud kolmandaid riike. Seevastu ei ole nad sellise kõrvalehoidmise tõendamiseks kohustatud analüüsima iga üksiku eksportiva tootja olukorda, kuivõrd seda peavad analüüsima need eksportivad tootjad ise selle määruse artikli 13 lõike 4 alusel esitatud taotlustes.

60 Nimelt näeb algmääruse artikli 13 lõige 1 ette, et dumpinguvastastest meetmetest kõrvalehoidmise tuvastamise korral võib neid meetmeid eelkõige laiendada kolmandatest riikidest pärit samasuguste toodete impordile. Lisaks näeb selle määruse artikli 13 lõige 4 eksportivate tootjate jaoks ette võimaluse saada sellekohase taotluse alusel vabastuse tollimaksust, kui nad ei ole seotud mõne kõnealuste meetmete kohaldamisalasse kuuluva eksportiva tootjaga ja kui nad tõendavad, et ei tegele kõrvalehoidmisega. See säte täpsustab, et tollimaksust vabastamise taotlus peab olema nõuetekohaselt põhjendatud.

61 Nagu tõdevad nõukogu ja komisjon, tuvastavad liidu institutsioonid niisiis algmääruse artikli 13 lõike 1 kohaselt kõrvalehoidmise esinemise kogu kolmanda riigi osas, samas kui iga eksportiv tootja peab eraldi tõendama, et tema konkreetne olukord õigustab tollimaksust vabastamist selle määruse artikli 13 lõike 4 alusel.

62 Mis lõpuks puutub meetmetest kõrvalehoidmise esinemise puhul nõutavasse tõendatuse tasemesse juhul, kui eksportiv tootja ei ole koostööd teinud piisavalt või ei ole seda teinud üldse, siis olgu meelde tuletatud, et ükski algmääruse säte ei anna komisjonile kõrvalehoidmist käsitleva uurimise raames pädevust kohustada kaebuses viidatud tootjaid või eksportijaid uurimises osalema või teavet esitama. Seega saab komisjon endale vajaliku teabe hankimisel tugineda vaid huvitatud isikute vabatahtlikule koostööle (kohtuotsus, 4.9.2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punkt 32).

63 Sel põhjusel on liidu seadusandja algmääruse artikli 18 lõikes 1 ette näinud, et kui huvitatud isik ei võimalda juurdepääsu vajalikule teabele või ei esita vajalikku teavet või märkimisväärselt takistab uurimist, siis võib nii negatiivsed kui ka positiivsed esialgsed ja lõplikud järeldused teha kättesaadavate faktide põhjal (kohtuotsus, 4.9.2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punkt 33).

64 Lisaks täpsustab sama määruse artikli 18 lõige 6, et kui puudutatud isik ei tee koostööd või teeb koostööd osaliselt ning kõnealust asjakohast teavet seetõttu ei anta, võib tulemus olla kõnealusele osapoolele vähem soodne kui koostöö tegemise korral.

65 Seoses olukorraga, kus eksportivad tootjad üldse koostööd ei tee, on Euroopa Kohus otsustanud, et kuigi on tõsi, et algmäärus ja eelkõige selle artikli 13 lõige 3 kehtestab põhimõtte, mille kohaselt lasub tõendamiskoormis liidu institutsioonidel, on tõsi ka see, et artikli 18 lõiked 1 ja 6 kergendavad seda koormist märgatavalt, nähes juhuks, kui huvitatud isikud koostööd ei tee, ette institutsioonide võimaluse tugineda kõrvalehoidmist käsitleva uurimise järeldustes ka kättesaadavatele faktidele ning isikutel, kes ei ole koostööd teinud, on oht sattuda vähem soodsasse olukorda kui siis, kui nad oleksid uurimise käigus koostööd teinud (vt selle kohta kohtuotsus, 4.9.2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punkt 35).

66 Euroopa Kohus on siinkohal täpsustanud, et algmääruse artiklist 18 tulenevalt ei ole liidu seadusandja soovinud sätestada õiguslikku eeldust, et huvitatud või puudutatud isikute koostööst keeldumisest saab otseselt järeldada, et meetmetest hoitakse kõrvale, vabastades liidu institutsioonid nõnda igasugusest tõendamise nõudest. Võttes siiski arvesse võimalust teha kättesaadavate faktide põhjal järeldusi ja isegi lõplikke järeldusi ning kohelda isikut, kes ei tee koostööd või teeb seda üksnes osaliselt, vähem soodsalt kui tema koostöö korral, on samavõrra ilmne, et liidu institutsioonidel on kooskõlaliste kaudsete tõendite kogumi alusel lubatud järeldada, et esineb kõrvalehoidmine algmääruse artikli 13 lõike 1 tähenduses (kohtuotsus, 4.9.2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punkt 36).

67 Mis tahes muu lahendus ohustaks liidu kaubanduse kaitsemeetmete tõhusust iga kord, kui liidu institutsioonid puutuvad kokku sellega, et kõrvalehoidmise tuvastamiseks läbiviidava uurimise käigus keeldutakse koostööst (kohtuotsus, 4.9.2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punkt 37).

68 Käesoleval juhul ei teinud koostööd mitte kõik eksportivad tootjad, vaid üksnes osa neist. Kuid esiteks ei takista algmääruse artikli 13 lõike 1 sõnastus liidu institutsioonidel tuvastada dumpinguvastastest meetmetest kõrvalehoidmine kooskõlaliste kaudsete tõendite kogumile tuginedes, juhul kui koostööst keelduvad või piisavalt koostööd ei tee uurimise käigus sellised eksportivad tootjad, kes esindavad olulist osa asjaomase toote impordist liitu. Teiseks on asjaoludel, nagu käesoleva juhtumi puhul, kaubanduse kaitsemeetmete tõhususe tagamise vajadusega põhjendatud see, et nimetatud institutsioonidel on õigus tugineda kõnealusele kooskõlaliste kaudsete tõendite kogumile, selleks et tuvastada kõrvalehoidmine selle sätte tähenduses.

69 Ent kuigi liidu institutsioonidel on lubatud tugineda sellisele kaudsete tõendite kogumile, peavad need kaudsed tõendid algmääruse artikli 13 lõigetest 1 ja 3 tulenevalt kinnitama, et täidetud on käesoleva kohtuotsuse punktis 57 välja toodud neli tingimust. Nõnda peab neist tingimustest teise puhul kõnealustel institutsioonidel olema tõendeid, mis kinnitavad, et kaubandusstruktuuri muutuse on põhjustanud tavad, protsessid või toimingud, millel ei ole muud piisavat nõuetekohast põhjendust või majanduslikku õigustust peale tollimaksu kehtestamise.

ii) Õigusnormi rikkumised algmääruse artikli 13 lõike 1 kohaldamisel

70 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb kindlaks teha, kas vastavalt Maxcomi, nõukogu ja komisjoni väidetele on Üldkohus oma põhistuskäigus algmääruse artikli 13 lõike 1 kohaldamisel rikkunud õigusnorme, kuna Üldkohus otsustas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 99, et nõukogul puudus alus tuvastada, et City Cycle tegeles lähetamisega, ning kuna Üldkohus rahuldas sellest tulenevalt hagi ning tühistas vaidlusaluse määruse artikli 1 lõiked 1 ja 3 seda äriühingut puudutavas osas.

71 Sisuliselt väidavad Maxcom, nõukogu ja komisjon esiteks, et vastupidi Üldkohtu seisukohale sai nõukogu vaidlusaluse määruse põhjenduses 78 õiguspäraselt järeldada, et tegeleti lähetamisega, tuvastatud asjaolu põhjal, et City Cycle ei ole tegelikult Sri Lanka jalgrattatootja ega tegele kokkupanekuga, mis ületab algmääruse artikli 13 lõikes 2 sätestatud piirmäärasid. Teiseks heidavad nad Üldkohtule ette seda, et ta nõudis liidu institutsioonidelt, et nad tõendaksid, et uurimisaluse riigi iga eksportiv tootja tegeleb lähetamisega, ning seega pööras tõendamiskoormise ümber. Kolmandaks väidavad nad, et isegi kui nõukogu tuvastas ekslikult, et tegeletakse lähetamisega, ei ole vaidlusaluse määruse tühistamine sellest hoolimata põhjendatud.

72 Nende argumentidega vaidlustavad Maxcom, nõukogu ja komisjon vaidlustatud kohtuotsuse punktid 98 ja 99, milles Üldkohus otsustas, et nõukogul ei olnud ühtki kaudset tõendit, mille põhjal vaidlusaluse määruse põhjenduses 78 järeldada, et City Cycle tegeles lähetamisega. Teisalt märkis Üldkohus, et City Cycle'i suutmatus esitada tõendeid, mis võinuks kinnitada, et ta on tõepoolest Sri Lanka jalgrattatootja või et ta vastab algmääruse artikli 13 lõikes 2 ette nähtud kriteeriumidele, ei võimalda nõukogul siiski teha kaudselt järeldust, et City Cycle tegeles lähetamisega.

73 Vastupidi Maxcomi, nõukogu ja komisjoni argumentidele ja samuti vaidlustatud kohtuotsusele ei ole vaidlusaluse määruse põhjenduses 78 isikupõhiselt analüüsitud seda, kuidas City Cycle'i võis tollimaksust kõrvale hoida.

74 Ka paikneb nimetatud põhjendus selle määruse jaos „Lähetamine", mis käsitleb käesoleva kohtuotsuse punktis 57 toodud nelja tingimuse hulgast teist. Selles vaidlusaluse määruse jaos on nõukogu kõigepealt põhjenduses 77 märkinud, et kuuest esialgu koostööd teinud äriühingust kolme puhul lähetamisega tegelemist uurimise käigus ei tuvastatud. Ülejäänud ekspordi puhul, mis oli suunatud liitu, täpsustas nõukogu, et koostööd ei tehtud. Seejärel märkis nõukogu selle määruse põhjenduses 78 esiteks, et selle määruse põhjenduses 58 on tuvastatud Sri Lanka ja liidu vahelise kaubandusstruktuuri muutus, ning teiseks, et mitte kõik Sri Lanka eksportivad tootjad ei andnud endast teada ega teinud koostööd. Selle põhjal järeldas ta, et nende eksportivate tootjate ekspordi liitu saab „panna lähetamise arvele". Lõpuks tõdes nõukogu selle määruse põhjenduses 79, et on leidnud kinnitust Hiina päritolu toodete lähetamine Sri Lanka kaudu.

75 Seega puudutab järeldus lähetamise esinemise kohta kõiki koostööst keeldunud eksportivaid tootjaid ja rajaneb kahel tuvastusel, mille kohaselt esiteks muutus kaubandusstruktuur ja teiseks ei teinud osa eksportivatest tootjatest koostööd.

76 Ent nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktides 65–69 välja toodud põhimõtetest, ei saa nende kahe järelduse põhjal tuvastada ei seda, et City Cycle kui konkreetne eksportiv tootja oli seotud lähetamisega, ega seda, et lähetamisega tegeleti Sri Lanka tasandil.

77 Kuigi ühel poolt võivad liidu institutsioonid ebapiisava koostöö korral tugineda meetmetest kõrvalehoidmise tuvastamisel kooskõlaliste kaudsete tõendite kogumile, puudub siiski õiguslik eeldus, mis võimaldaks sellise kõrvalehoidmise esinemise otseselt tuvastada huvitatud isiku koostöövalmiduse puudumise alusel. Peale selle peab neil institutsioonidel olema kaudseid tõendeid, mis kinnitavad, et täidetud on kõik käesoleva kohtuotsuse punktis 57 välja toodud neli kõrvalehoidmise esinemise tingimust, sealhulgas tõik, et kaubandusstruktuuri muutus tuleneb kõrvalehoidmisest. Järelikult ei saanud nõukogu üksnes osa eksportivate tootjate koostöösoovimatuse põhjal õiguspäraselt järeldada, et esineb lähetamine.

78 Kuna teiseks on kaubandusstruktuuri muutus esimene neist neljast tingimusest, mis kõrvalehoidmise õiguspäraseks tuvastamiseks peavad olema täidetud, siis ei saanud nõukogu tugineda kõrvalhoidmise esinemise tuvastusele kui kaudsele tõendile asjaolu kohta, et kontrolliti neist neljast tingimusest teist, mille kohaselt peab see muutus tulenema kõrvalehoidmisest.

79 Kuna vaidlusaluse määruse põhjenduses 78 nõukogu esitatud kaks järeldust ei võimaldanud sellel institutsioonil õiguspäraselt asuda seisukohale, et City Cycle kui konkreetne eksportiv tootja oli seotud lähetamisega või et sellega tegeleti Sri Lanka tasandil, siis eelnevast tulenevalt sai Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 99 õigusnormi rikkumata otsustada, et nõukogul ei olnud võimalik õiguspäraselt tuvastada, et City Cycle tegeles lähetamisega, ja seejärel rahuldada hagi ning tühistada vaidlusaluse määruse artikli 1 lõiked 1 ja 3 seda äriühingut puudutavas osas.

80 Vastupidi nõukogu ja komisjoni väidetele ei võimalda vaidlustatud kohtuotsuses sedastatu pealegi asuda seisukohale, et Üldkohus kavatses nõuda, et liidu institutsioonid tõendaksid, et iga üksik eksportiv tootja tegeles lähetamisega. Märkides, et nõukogu ei saanud tuvastada, et City Cycle tegeles lähetamisega, ning tühistades vaidlusaluse määruse osaliselt, tegi Üldkohus nimelt üksnes järeldused asjaolust, et vaidlusaluse määruse põhjenduses 78 kirjeldatud teave, mis oli nõukogu käsutuses, ei võimaldanud viimasel järeldada, et lähetamine esineb riigi tasandil, ega kujutanud endast faktilist alust City Cycle'i seotusele sellise lähetamisega.

81 Eespool toodud kaalutlusi arvesse võttes tuleb teine väiterühm põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Väited, et põhjendused puuduvad ja on vastuolulised ning et faktilisi asjaolusid on moonutatud

Poolte argumendid

82 Kolmanda väiterühma raames heidavad Maxcom, nõukogu ja komisjon Üldkohtule ette põhjendamiskohustuse rikkumist. Samuti väidab nõukogu, et Üldkohus moonutas talle hindamiseks esitatud faktilisi asjaolusid.

83 Esiteks väidavad nõukogu ja komisjon, et vaidlustatud kohtuotsus ei ole piisavalt põhjendatud, kuna Üldkohus on jätnud selgitamata, kuidas nõukogu alusmääruse artikli 13 lõiget 1 rikkus. Esiteks ei võimalda nimelt selle kohtuotsuse punktid 98 ja 99 mõista, kas nõukogule ette heidetav viga on pelk hindamisviga või ilmne hindamisviga. Teiseks ei ole Üldkohus selgitanud, miks ei võimalda talle hindamiseks esitatud tõendid, sh teadaolevad faktid järeldada, et City Cycle tegeles lähetamisega.

84 Teiseks väidavad Maxcom ja komisjon, et vaidlustatud kohtuotsuse põhjendused on vastuolulised. Esmalt toob Maxcom välja, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 98 ja 99 esitatud järelduste vastu kõnelevad teist väidet puudutavad Üldkohtu järeldused, eelkõige nimetatud kohtuotsuse punktides 131 ja 135 toodud kaalutlused, milles Üldkohus märkis kõigepealt, et City Cycle'i esitatud teave on puudulik, ning lükkas siis tagasi kriitika, et nõukogu rikkus alusmääruse artiklit 18, proportsionaalsuse põhimõtet ja põhjendamiskohustust seoses tuvastusega, et City Cycle ei teinud koostööd. Teisena märgib komisjon, et vaidlustatud kohtuotsuse punktist 97 ilmneb, et tõendid, mille City Cycle esitas, ei kinnita, et ta oli tõepoolest Sri Lanka päritolu eksportija või et ta vastab alusmääruse artikli 13 lõikes 2

kehtestatud kriteeriumidele. Komisjonil tekib sellega seoses küsimus, kuidas saavad need tõendid, kui need kinnitavad, et City Cycle tegeleb kõrvalehoidmisega kokkupanemise abil, mitte tõendada, et ta on seotud ka lähetamisega. Kolmandana heidab komisjon Üldkohtule ette seda, et viimane esiteks kinnitas, et nõukogul puudusid mis tahes tõendid City Cycle'i lähetamisega seotuse kohta, ning teiseks seda, et väga suur hulk kättesaadavaid andmeid võimaldas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 131 järeldada, et City Cycle tegeles kõrvalehoidmisega.

85 Kolmandaks kinnitab nõukogu, et Üldkohus moonutas talle hindamiseks esitatud faktilisi asjaolusid. Esiteks leiab ta, et kuna lähetamine riigi tasandil oli nõuetekohaselt tõendatud ja kuna City Cycle'i esitatud tollimaksust vabastamise taotlus oli põhjendamatu, siis ei saanud Üldkohus faktiliste asjaolude põhjal teha muud järeldust, kui et City Cycle tegeles lähetamisega. Teiseks ilmneb nõukogu arvates see moonutamine ka vaidlustatud kohtuotsuse punktidest 83, 94, 97, 109, 112 ja 121, mis käsitlevad City Cycle'i esitatud tollimaksust vabastamise taotlust ja milles on välistatud, et viimase puhul on täidetud tingimused, mis on nõutavad selleks, et kokkupanek uurimisaluses riigis annaks toodetele selle riigi päritolu.

86 City Cycle vaidleb nendele argumentidele vastu.

Euroopa Kohtu hinnang

87 Mis esiteks puutub argumenti, et põhjendus ei ole piisav, siis olgu meenutatud, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt peab kohtuotsuse põhjendustest selgelt ja ühemõtteliselt nähtuma Üldkohtu arutluskäik, et huvitatud isik mõistaks vastuvõetud otsuse põhjendusi ja Euroopa Kohus võiks teostada kohtulikku kontrolli (kohtuotsus, 10.4.2014, Areva jt *vs.* komisjon, C-247/11 P ja C-253/11 P, EU:C:2014:257, punkt 54).

88 Siinkohal olgu esiteks öeldud, et asjaolu, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 98 ja 99 ei ole täpsustatud, kas nõukogu tegi lihtsa hindamisvea või ilmse hindamisvea, ei saa igal juhul tingida vaidlustatud kohtuotsuse tühistamist.

89 Tuleb meenutada, et Euroopa Kohtu otsustuse kohaselt ei kujuta Üldkohtu teostatud kontroll nende tõendite üle, millele liidu institutsioonid on tuginenud, endast faktiliste asjaolude uut hindamist, mis asendaks nende institutsioonide hinnangu. See kontroll ei piira nende institutsioonide ulatuslikku kaalutlusõigust kaubanduspoliitika valdkonnas, vaid toob üksnes ilmsiks selle, kas need tõendid võisid olla institutsioonide tehtud järelduste aluseks. Seega ei pea Üldkohus mitte üksnes kontrollima esitatud tõendite sisulist paikapidavust, usaldusväärsust ja sidusust, vaid ka seda, kas kogutud tõendid sisaldavad kogu asjakohast teavet, mida keerulise olukorra hindamisel tuleb arvesse võtta, ja kas kõnealused tõendid võivad toetada järeldusi, mis nende alusel on tehtud (vt selle kohta kohtuotsus, 7.4.2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava jt *vs.* Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P ja C-193/14 P, EU:C:2016:209, punktid 35 ja 36 ning seal viidatud kohtupraktika).

90 Nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 79, on Üldkohus käesoleval juhul õigusnormi rikkumata tuvastanud, et tõendid, millele nõukogu tugines, kui ta tuvastas Sri Lanka tasandil lähetamisega tegelemise, ei saanud olla sellise tuvastuse aluseks. Käesoleva kohtuotsuse eelmises punktis osundatud kohtupraktikat arvestades nähtub vaidlustatud kohtuotsuse punktist 98 kaudselt, kuid kahtlusteta, et selles punktis tuvastas Üldkohus ilmse hindamisvea.

91 Mis teiseks puutub väitesse, et Üldkohus ei olevat põhjendanud seda, miks talle esitatud tõendite alusel ei saa tuvastada, et City Cycle tegeles lähetamisega, siis piisab, kui tõdeda, et faktid seda argumenti ei toeta, kuna Üldkohus on need põhjendused esitanud. Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 98 ja 99 on Üldkohus esiteks kinnitanud, et nõukogul ei olnud sellisele järeldusele jõudmiseks ühtki kaudset

tõendit, ja teiseks tõdenud, et sellist järeldust ei saa tuletada asjaolust, et kõnealune äriühing ei ole tõendanud, et ta on tõepoolest Sri Lanka päritolu eksportija või et ta vastab algmääruse artikli 13 lõikes 2 ette nähtud tingimustele.

92 Järelikult tuleb vaidlustatud kohtuotsuse ebapiisavat põhjendamist käsitlev argument tagasi lükata.

93 Mis teiseks puutub vaidlustatud kohtuotsuse põhjenduste väidetavasse vastuolulisusesse, siis tuleb tõdeda, et selle kohtuotsuse punktides 98 ja 99 esitatud järeldused ei ole sugugi vastuolus teise väite kohta tehtud järeldustega, milles Üldkohus kõigepealt märkis, et City Cycle'i esitatud teave on puudulik, ning lükkas siis tagasi etteheite, et nõukogu rikkus algmääruse artiklit 18, proportsionaalsuse põhimõtet ja põhjendamiskohustust osas, mis puudutab City Cycle'i koostöösoovimatust. Nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 66, võivad liidu institutsioonid ebapiisava koostöö korral tugineda kõrvalehoidmise tuvastamisel kooskõlaliste kaudsete tõendite kogumile, kuid sellele vaatamata puudub õiguslik eeldus, et sellise kõrvalehoidmise esinemise saab otseselt tuvastada huvitatud isiku koostöösoovimatuse alusel.

94 Mis teiseks puutub argumenti, mis käsitleb vaidlustatud kohtuotsuse punkti 97 ja asjaolu, et tõendid kinnitavat, et kokkupanemise abil hoidus City Cycle kõrvale dumpinguvastastest meetmetest, siis piisab, kui märkida, et vaidlustatud kohtuotsuses ei ole tuvastatud selle äriühingu tegelemist kokkupanekuga, nii et faktid seda argumenti ei toeta.

95 Mis kolmandaks puutub väidetavat vastuolu järelduste vahel, mille kohaselt esiteks ei olnud nõukogul kaudseid tõendeid, mis võimaldaksid järeldada, et City Cycle on lähetamisega seotud, ning teiseks oli väga suur hulk kättesaadavaid andmeid, mis võimaldavad selle järelduse teha, siis tuleb tõdeda, et see argument põhineb vaidlustatud kohtuotsuse valel tõlgendusel. Nimelt lükkas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 131 tagasi City Cycle'i argumendi, et nõukogu on rikkunud põhjendamiskohustust, jättes eelkõige selgitamata, millist laadi olid algmääruse artikli 18 lõike 1 tähenduses need kättesaadavad andmed, millega ta arvestas. Seega vastupidi komisjoni väitele ei teinud Üldkohus selles punktis järeldust, et kättesaadavad faktid võimaldasid tuvastada kõrvalehoidmise esinemise. Seega ei ole võimalik leida vastuolu vaidlustatud kohtuotsuse punktides 131 ja 135 esitatud kaalutluste vahel.

96 Järelikult tuleb põhjendamatuse tõttu tagasi lükata argument, et vaidlustatud kohtuotsuse põhjendused on vastuolulised.

97 Mis kolmandaks puutub faktide moonutamisse, millele viitab nõukogu, siis olgu kõigepealt öeldud, et vastupidi selle institutsiooni väidetele nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 79, et ei saa asuda seisukohale, et lähetamisega tegelemine on riigi tasandil nõuetekohaselt tõendatud. Teisena olgu öeldud, et kuigi nõukogu väitel ilmneb see moonutamine ka vaidlustatud kohtuotsuses City Cycle'i esitatud tollimaksust vabastamise taotluse kohta tehtud järeldustest, milles on välistatud, et viimane on täitnud tingimused, mis on nõutavad selleks, et kokkupanek uurimisaluses riigis annaks toodetele selle riigi päritolu, ei täpsusta nõukogu siiski, kuidas on Üldkohus oma järeldustes moonutanud talle hinnangu andmiseks esitatud fakte. Seega tuleb see nõukogu argument põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

98 Järelikult tuleb põhjendamatuse tõttu tagasi lükata nii faktide moonutamist käsitlev argument kui ka kolmas väiterühm tervikuna.

Komisjoni väide tema menetlusõiguste rikkumise kohta

Poolte argumendid

99 Üldkohus on komisjoni väitel rikkunud tema menetlusõigusi, lubamata tal esitada menetlusse astuja seisukohti. Seoses sellega tuletab see institutsioon kõigepealt meelde, et Üldkohus otsustas rahuldada taotluse kohaldada kiirendatud menetlust, mis vastavalt Üldkohtu kodukorra (selles kohtus menetluse toimumise ajal kehtinud redaktsioonis) artikli 76a lõike 2 teisele lõigule välistab komisjoni kirjaliku osalemise. Ent komisjoni väitel oli selle kohtu otsus nimetatud menetlust kohaldada põhjendamatu. Nimelt kulus Üldkohtul otsuse tegemiseks 19,3 kuud, samas kui 2014. aastal kestis menetlus selles kohtus keskmiselt 23,4 kuud.

100 Järgmiseks täpsustab komisjon, et kui ilmnes, et kohtuasi on Üldkohtu eeldatust palju keerukam, siis palus ta, et tal lubataks esitada menetlust korraldava meetme raames menetlusse astuja seisukohad. Ent see taotlus lükati põhjendusi esitamata 9. juulil 2014 tagasi. Lisaks ei saa komisjoni arvates Üldkohtu menetluse tegelikku pikkust arvestades põhjendada kohtuasja kiirendatud käsitlemise vajadusega Üldkohtu jätkuvat keeldumist lubada komisjonil esitada kirjalikud seisukohad.

101 Viimasena tõdeb komisjon, et Üldkohtu järeldused, mis komisjoni väitel kujutavad endast õigusnormi rikkumist, on seotud tema uurimistegevusega. Need järeldused võinuks olla teistsugused, kui tal oleks lubatud selgitada oma seisukohta enne kohtuistungit.

102 City Cycle vaidleb nendele argumentidele vastu.

Euroopa Kohtu hinnang

103 Esiteks mis puutub argumenti, mis käsitleb Üldkohtu kodukorra (selles kohtus menetluse toimumise ajal kehtinud redaktsioonis) artikli 76a lõike 2 teise lõigu alusel tehtavat Üldkohtu otsust kohaldada kiirendatud menetlust, siis tuleneb selle kodukorra artikli 116 lõikest 3, et menetlusse astuja peab nõustuma kohtuasja staadiumiga menetlusse astumise ajal.

104 Käesoleval juhul esitas komisjon menetlusse astumise taotluse Üldkohtu kantseleisse 17. oktoobril 2013, samas kui City Cycle'i esitatud kiirendatud menetluse kohaldamise taotlus rahuldati 8. oktoobri 2013. aasta otsusega.

105 Seega pidi komisjon nõustuma kohtuasja staadiumiga menetlusse astumise ajal ning ta ei saa õiguspäraselt vaidlustada otsust lahendada asi kiirendatud menetluses.

106 Teiseks mis puudutab Üldkohtu keeldumist rahuldada komisjoni taotlus võtta menetlust korraldav meede, siis tuleb meenutada, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt otsustab Üldkohus põhimõtteliselt ainsana võimaliku vajaduse üle täiendada teavet, mis tal tema lahendatava kohtuasjaga seoses on (vt kohtuotsus, 9.6.2016, PROAS *vs.* komisjon, C-616/13 P, EU:C:2016:415, punkt 66 ja seal viidatud kohtupraktika). Seda, kas talle esitatud tõendusmaterjal on või ei ole piisav, hindab Üldkohus täiesti iseseisvalt, ning see hindamine ei allu apellatsioonimenetluse käigus Euroopa Kohtu kontrollile, välja arvatud juhul, kui Üldkohtule esitatud tõendeid on moonutatud või kui kohtutoimiku dokumentidest selgub, et Üldkohtu poolt tuvastatu on sisult paikapidamatu (vt selle kohta kohtuotsus, 28.1.2016, Heli-Flight *vs.* AESA, C-61/15 P, ei avaldata, EU:C:2016:59, punkt 94 ja seal viidatud kohtupraktika).

107 Käesoleval juhul ei väida komisjon, et Üldkohtule esitatud tõendeid oleks moonutatud või et Üldkohtu poolt tuvastatu oleks sisult paikapidamatu. Järelikult ei saa komisjon õiguspäraselt vaidlustada seda, et Üldkohus keeldus tema poolt esitatud menetlust korraldava meetme kohaldamise taotlust rahuldamast.

108 Kolmandaks tuleb tõdeda, et kuigi komisjoni väitel võinuks Üldkohtu järeldused olla teistsugused, kui tal oleks lubatud esitada oma seisukohad enne kohtuistungit, ei täpsusta komisjon siiski, milliseid Üldkohtu järeldusi ta kavatses käsitleda, ega põhjusi, miks need järeldused võinuks olla teistsugused.

109 Seega tuleb käesolev väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

110 Eeltoodud arutlusest lähtuvalt tuleb käesolevad apellatsioonkaebused jätta rahuldamata.

Kohtukulud

111 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 184 lõige 2 näeb ette, et kui apellatsioonkaebus on põhjendamatu, siis otsustab Euroopa Kohus kohtukulude jaotuse. Kodukorra artikli 138 lõike 1 kohaselt, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste lahendamisel, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

112 Kuna City Cycle on palunud mõista kohtukulud välja Maxcomilt, nõukogult ja komisjonilt ning viimased on kohtuvaidluse kaotanud, siis tuleb neilt välja mõista kohtukulud nii esimese astme menetluses kohtuasjas T-413/13 kui ka apellatsioonimenetlustes.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (neljas koda) otsustab:

1. **Jätta apellatsioonkaebused kohtuasjades C-248/15 P, C-254/15 P ja C-260/15 P rahuldamata.**

2. **Mõista City Cycle Industries'i kohtukulud nii esimese astme menetluses kohtuasjas T-413/13 kui ka apellatsioonimenetlustes välja Maxcomilt, nõukogult ja komisjonilt ning jätta viimaste kohtukulud nende endi kanda.**

Allkirjad